

25 % en castellà? I si miréssim la lluna en lloc de mirar llur dit?

written by Joan-Pere Le Bihan | 6 de maig de 2022

Al llarg de tots aquests anys de “normalització lingüística” hem pogut comprovar que poques vegades la llengua d’ús dels nens a l’escola coincideix amb la de la docència. Això no obstant, ens continuem focalitzant en les mesures imposades per l’Estat, lliurant els combats que aquest mateix estat vol que lluïrem (no nego que ho calgui fer).

Ja hem exposat, en articles anteriors ([per exemple aquest](#)) com s’havia aconseguit que tot l’alumnat de la Bressola de Prada, Catalunya del Nord, fes servir el català com a llengua de joc gairebé exclusiva, tot i que era francòfon a més de 90%. Hem d’afegir, per tenir en compte la sentència del 25%, que s’hi feien 6 hores de francès per un total d’hores 24 per setmana.

Potser podem concloure que allò que realment importa és la metodologia utilitzada i no simplement el nombre d’hores. No oblidem que, com tan bé ho recita l’amic Celdoni Fonoll, en Martí i Pol ens deia que “les canyes només es tornen llances si hom les empunya amb esperit de lluita”: amb voluntat i metodologia es pot complir amb l’horari imposat tot practicant una immersió lingüística eficaç i integradora.

Moltes de les nostres forces estan mobilitzades (amb raó) per barrar el pas a aquesta imposició horària que casualment va aparèixer al moment en què es publicaven unes dades que feien pensar a una situació “d’emergència lingüística”. Però aquesta línia de defensa no ens hauria de distreure de l’objectiu que hauríem de tenir: capgirar les tendències negatives, tant de temps tergiversades malgrat la [publicació del Manifest Koiné](#), recreant espais en què la llengua d’ús evident sigui el

català. Potser creant noves escoles que apliquin de bon començament els mètodes adients, ja que sembla molt difícil que un centre de 1000 alumnes o més recuperi la nostra llengua com d'ús normal si l'ha perduda.

Amb el tema del 25% estem, altre cop, a la defensiva. Potser seria hora de pensar en un contraatac per modest i limitat que sigui a l'inici, d'eines n'hi ha si els que estan en capacitat de prendre decisions se les fan seves.